

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้คือ การศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้การเสริมแรงควยวาจาแบบการชมเชย และการติเตียน ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัว

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียน โรงเรียนสตรีวิทยา ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2517 ที่มีอายุระหว่าง 12-14 ปี จำนวน 90 คน เป็นนักเรียนที่ชอบสมาคม 45 คน นักเรียนที่ชอบแยกตัว 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ชอบสมาคม และแยกตัวแบบให้เพื่อนประมาณค่า (Peer Rating)
2. แบบทดสอบสำหรับวัดสัมฤทธิ์ผลการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 ชุด

การดำเนินงานการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบให้เพื่อนประมาณค่า (Peer Rating) ประกอบกับความเห็นของอาจารย์ประจำชั้นทำการคัดเลือกนักเรียนที่ชอบสมาคม และแยกตัว

มาประเภทละ 100 คน ใ้ใช้แบบทดสอบสำหรับวัดสัมฤทธิผลการทำงานชุดที่หนึ่ง (บ.1) ทำการทดสอบเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการตั้งตนเท่ากันจำนวน 90 คน เป็นนักเรียนที่ชอบสมาคม 45 คน นักเรียนที่ชอบแยกตัว 45 คน แล้วแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน แต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่ชอบสมาคมจำนวน 15 คน นักเรียนที่ชอบแยกตัวจำนวน 15 คน ใช้แบบทดสอบสำหรับวัดสัมฤทธิผลการทำงานชุดที่ 2-7 (บ.2-บ.7) ทดสอบการทำงานซึ่งคณาพิณูชนะ "ก" ของกลุ่มตัวอย่างภายใน 5 นาที ก่อนทำการทดสอบทุกครั้ง กลุ่มที่หนึ่งจะได้รับการชมเชยในผลงาน กลุ่มที่สองจะได้รับการติเตียนในผลงาน ส่วนกลุ่มที่สามให้ทำงานตามปกติ ยกเว้นการทดสอบครั้งสุดท้าย ทุกกลุ่มจะได้รับการชมเชยเหมือนกันหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 2-6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนโดยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งห้าครั้งมาวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับตัวแปรสามชุด คือ การเสริมแรงควยวจา ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง และจำนวนครั้งการทดสอบ แล้วนำตัวแปรชุดที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ไปทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของกลุ่มโดยใช้วิธี นิวแมน กูลส์

ผลการวิจัย

ปรากฏผลดังนี้คือ

1. การชมเชยและการติเตียน มีผลต่อสัมฤทธิผลการทำงานของนักเรียน การชมเชยและการติเตียนทำให้นักเรียนมีสัมฤทธิผลการทำงานดีกว่าการไม่ชมไม่ติ คะแนนสัมฤทธิผลการทำงานของนักเรียนในกลุ่มชมและกลุ่มติ แตกต่างกันกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ แต่คะแนนสัมฤทธิผลการทำงานของนักเรียนในกลุ่มชมและกลุ่มติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2. การชมเชยและการติเตียน มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัวไม่แตกต่างกัน คะแนนสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัวภายในกลุ่มชม กลุ่มติ และกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3. สัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนสัมพันธ์กับปฏิกริยารวม ระหว่างประเภทของกลุ่มตัวอย่าง การเสริมแรงควววาจาที่ให้และจำนวนครั้งของการทดสอบ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาทดลองเรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัวที่เป็นนักเรียนหญิงล้วน และเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนแห่งเดียวเท่านั้น จึงน่าจะมีการศึกษาทดลองเกี่ยวกับเรื่องนี้ซ้ำอีก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มาจากหลาย ๆ โรงเรียน หรือในระดับการศึกษาอื่นทั้งชายหญิง ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ขอคนพบเกี่ยวกับเรื่องนี้สมบูรณ์และแน่ชัดยิ่งขึ้น

2. แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดสัมฤทธิ์ผลการทำงานในการชี้คมาตัวพยัญชนะที่กำหนดให้ภายใน 5 นาทีเท่านั้น จึงควรมีการทดสอบผลของการเสริมแรงควววาจาจากสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนทางคานอื่นควย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับลักษณะและระดับอายุของกลุ่มตัวอย่าง และควรมีการควบคุมตัวแปรทางคานอื่น ๆ อีก เช่น ระดับสติปัญญา สัมฤทธิ์ผลทางคานวิชาการ สภาพอารมณ์ เป็นต้น เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ผลแน่ชัดขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย